

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto K 4.— za pol leta „ 2.— za četrta leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede popoldne.

Štev. 5.

V Mariboru, dne 29. januarja 1903.

Tečaj XXXVII.

Slovenska avtonomija.

Za vse Slovence je avtonomija neizogibno potrebna. Ves slovenski narod živi razcepljen v 6 različnih pokrajinah. Slovenci so na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Goriškem, v Trstu in v Istri.

Slovenski narod, kateri ni velik, je torej prisiljen ločeno od svojih rojakov vedno le v malem številu si iskati pravice. To je za njega jako težka, da, moramo reči, pretežka naloga. In mora li res pri tem ostati? Mi rečemo, da nikakor ni treba, da pri tem ostane. Če bi res slovenski narod uvidel, da mu je to na velikansko škodo, bi tudi hotel, da se to enkrat za vselej spremeni in ta volja bi morala biti trda in neomahljiva. Ali nam je pri tem še treba kakih pomislov?

Vsi Slovenci, kar nas je sploh, moramo zahtevati, da bodemo skupno v eni deželi, saj govorimo en jezik ter se med seboj tudi bolj razumemo kakor s tujci. Slovenci bi poslali svoje poslance v deželni zbor, kjer bi se shajali naši najboljši slovenski možje in se bi posvetovali o naših slovenskih stvareh. Nemcem privoščimo njihove deželne zборе, sami pa hočemo tudi svoj deželni zbor, ker zakaj ne bi bila povsod pravica?

Ves pošten svet se poteguje dandanes za pravico in sicer jo zahteva tem marljivejše in gorečnejše, čim poštenjši je.

Ali se naj damo mi Slovenci sramotiti, to bi bilo grdo od nas. Kdor se ne upa pravice zahtevati, je tudi ni vreden.

Če bi mi sami o sebi odločevali v šolskih, upravnih in vseh drugih stvareh, bi si gotovo vse drugače pripravljali in vse boljše uravnali, kakor je to sedaj. Slovenci bi imeli na ta način mnogo boljše življenje in krivic bi se lahko popolnoma ubranili. Sedaj pa, ko nas vidijo naši sovražniki v tako majhnem številu proti sebi, postajajo vedno predrznejši ter nas tlačijo in tlačijo. Če bi bili ločeni, bi pa eden za drugega le toliko skrbeli, kakor bi bilo ravno potrebno, in gotovo bi se tudi videli mnogo rajše.

Slovenci, Nemci in Lahi bi torej imeli boljše, in vlada bi imela boljše. Mi bi sami za sebe mnogo več skrbeli in vladi bi tako odpadla velika skrb. S tem se torej stori samo jako dobro delo. Dobro bi bilo delo, ker je na pravični podlagi. Več ne zahtevamo ali to pa zahtevamo in sicer z vso odločnostjo. Kdor namreč pri pravičnih stvareh ni odločen, ta je potuhnjenec!

Koga smo mi Slovenci odločili, da zastopa naše slovenske zahteve? Kakor vsi znamo, so to naši poslanci. Ker mi Slovenci nismo narod, kateri se samo hipoma zavzema za stvar, potem bi pa za njo ne hotel več skrbeti, zato bi radi od svojih poslancev imeli, da se žrtvujejo za to potrebno stvar. In če bi vsi slovenski kmetje in vsi slovenski meščani v svojih javnih zastopih, kakor na primer v občinskih zastopih in povsod drugod glasno in odločno svoje poslance podpirali, bi ti naravnost morali odločno ter neustrašeno in vstrajno to našo zahtevo proti vladi zastopati.

Slovensko uradovanje.

Od Sv. Marjete p. Ptuj.

Kot sosedi dežele hrvatske imamo pogostoma s hrvatskimi uradi opraviti. Pa v katerikoli urad prideš, povsodi se uraduje le v hrvatskem jeziku, ne v nemškem, pa tudi ne v madžarskem! Za vsakega se uraduje hrvatski, bodisi kmet ali gospod, domačin ali tujec. Nobenemu uradniku pa ne pride na pamet, da bi kedaj za Hrvata napravil zapisnik madžarski ali nemški, ampak le v tistem jeziku, katerega stranka govori, t. j. v hrvatskem. Od hrvatske meje pa do uradov v Ptuj ni dve uri hoda, in vendar kak razloček! Tu je že vse nemško, akoravno je velika večina prebivalstva slovenska. Če prideš v urad, govori svoj materni jezik. Podaj tožbo ali prošnjo, vse bode se zapisalo nemški. Poslušaj zapuščinske ali sporne razprave, zapisuje se s Slovenci edino le nemški, ako ni navzoč slovenski odvetnik, kateri odločno tirja slovensko protokoliranje. Večkrat uradnik pri c. kr. okrajnem sodišču in okrajnem glavarstvu stranko koj izprašuje, če zna nemški. Če stranka le namigne, da razume nekoliko nemški, govori tudi uradnik sam le nemški! Hrvatskemu kmetu, hrvatskemu gospodu bi tega hrvatski uradnik ne smel storiti! Hrvat vsakega stanu svoj jezik toliko ljubi in spoštuje, da mu da povsodi prednost, tudi v uradu! Hrvati so si vsvesti, da je uradnik zaradi ljudstva tu, da ljudstvo uradnike plačuje, da mora uradnik jezik ljudstva znati in se tega jezika posluževati! Kedaj pa bomo mi Slovenci do tega spoznanja prišli?

Listek.

Spodnji in Gornji.

Povest iz kmečkega življenja — Prevel I. Vuk.

I.

Velika vas Plešnice na Moravskem je bila ob času, ko se godi naša povest, razdeljena v dva dela. Delil jo je precej širok potok, čez katerega je vodila napol strohnela, ozka, lesena brv. Davno že bi lahko postavili novo brv, ali prebivalci se niso mogli nikdar zjediniti. Prebivalci zgornjega dela vasi, kratko «Gornji» imenovani, so hoteli imeti most ali brv na drugem mestu, kakor «Spodnji». Ta mala razprtija je bila povod dolgotrajnemu sovraštvo med vaščani.

Prepirali so se starci v občinskem zboru, prepirala se je mladina. Potok je delal mejo med sovražnima vojskama in ne prerediti se je slišalo o krvavem pretepu fantov gornjega in spodnjega dela vasi, posebno pri cerkvenem shodu.

«Spodnji», v katerih lasti je ležala tudi cerkev, so se držali, kot bi imeli prednost pred «Gornjimi»; in zato so ti morali tudi poskušati njih gospodarstvo, ko so morali hoditi k «Spodnjim» v cerkev in šolo.

Celo med otroci se je vgnezdilo sovraštvo

in boj. In akoravno je bil začetek «Spodnjih», bili so vendar vsega krivi «Gornji», zakaj so pa ravno «Gornji»?

Župnik in učitelj sta se zastoj trudila, ustaviti to medsebojno sovraštvo. Njih dobrotne besede našle so le gluha ušesa, dvomljivo gibanje z ramami, da celo zoperstavljanje in ugovor. En župnik si je celo poiskal drugo župnijo. Akoravno je bil priljubljen pri vaščanih, vendar jih ta zguba ni zmodrila. «So pač trdoglavneži!» tožil je njegov naslednik.

Med njimi je sovraštvo že tako priklopelo, da «Spodnji» fantje niso trpeli, da bi «Gornji» občevali z njimi; niso smeli nikogar obiskati ali povasovati pri «Spodnjih» in v občinsko gostilno, ki je stala zraven cerkve, niso smeli zahajati.

Leopold Marven, navadno «Razbijač» imenovan, je bil vodja «Spodnjih». Njegovi zvesti pomočniki so bili «kruljev Vinc», tako imenovan, ker je nekoliko šepal, in «rudeči Hanza», zato, ker je imel rudeče lase. Ti trije bili so pri vsakem pretepu zraven, ter podžigali drugim pogum. «Gornji» pa tudi niso bile same nedolžne ovčice; povračali so jim, kjer se je dalo. Jednako z enakim — vendar so se samo branili, nikdar pa ne začeli.

Neprijetno za «Gornje» je bilo to, da je župan vasi stal na strani «Spodnjih». Bil je

premožen kmet in umen vinogradnik, ki je v svoji kleti shranjeval polne sode žlahtne tekočine iz trtne krvi. Pri njem se je vse pogovorilo in napilo. Razven tega je imel tudi lepo hčerko, ki so jo navadno «lepa Marica» imenovali.

Marica Smrekar je bila v resnici prav lepa deklica in marsikateri mladenič je imel, kakor pravijo «oko za njo». No, ona se še ni odločila za nobenega — vendar je bilo obče znano, da drugega ne bo, kakor jednega «Spodnjih».

Ali med tem se je dogodila dogodbica, ki je spravila vse po koncu in še povečala sovraštvo.

Bil je cerkven shod.

Popoldanšnji blagoslov je končan, mladeniči in dekleta se podajo na plesišče pod lipo, ki je stala pred občinsko hišo. Bilo je krasno vreme. Visoko, gladko obeljeno, na vrhu s cvetljicami in zastavami okrašeno «mlajevo drevo» je stalo tam. Na odru, iz desk zbitim, sedijo godci ter piskajo poskočne koračnice, brze polke in zibajoče valčke, da je kar gredo podplate. Dekleta so stala v polukrogu, druga zraven druge — te iz gornje vasi na desni, one iz spodnje vasi pa na levi. In tako tudi fantje.

«Gornjih» je bilo takrat toliko prišlo da je «Spodnjim» upadel pogum. Tudi je bi-

Mi se pritožujemo, da imamo po uradih v Ptujih same Nemce pri sodnji, glavarstvu, davkarstvu in pošti, da pa morajo naši sinovi, sinovi naših kmetov iti na Kranjsko ali celo med Nemce si kruha iskat! Zahtevajmo pri vseh uradih slovensko uradovanje, pa bomo imeli naše sinove doma! Tako bomo koristili sebi in njim. «Štajerc» pa, kateremu so nemški sodni uradniki ptujski tako na srce prirastli, pa naj gre z njim, z Ornikom in s Hekovim Janezom med Nemce, kamor jim drago! To pa še pripomnim. Če tirjaš slovensko uradovanje, so redki uradniki, ki bi brez obotavljanja ustregli. Ni se vstrašiti! Ostani trd, ne daj se spregovoriti! Postava in prisega uradnika vežeta, da mora za tebe Slovenca slovenski uradovati, kakor za Nemca nemški, Italijana pa laški! Spomni uradnika, ki se obotavlja na to in videl bodeš, da ne bode zastoj! Kjer pa to ne bi zadostovalo, pa se je treba pritožiti v časniku, še bolje pa je, če se pritožba napravi na ministrstvo. Slovenski poslanci, pa tudi slovenski odvetniki in notarji bodo gotovo drage volje tistim rojakom pomagali, ki se odločno potegujejo za pravice slovenskega jezika v uradu, za ravnopravnost slovenskega ljudstva. Eden za vse, vsi za enega!

Državni zbor.

Dunaj, 27. januarja 1903.

Sprava pokopana.

Naši čitatelji vedo, da že več mesecev sem trajajo razgovori med Čehi, Nemci in vlado, da bi se napravil mir na Češkem. Ne Nemci, ne Čehi niso bili zadovoljni s predlogi, katere je v ta namen podal ministrski predsednik dr. Körber. Ravno tako pa tudi Čehi niso bili zadovoljni s predlogi Nemcev, Nemci pa tudi ne s predlogi od strani Čehov. Ministrski predsednik je izjavil, da je vlada z vsem zadovoljna in da bo vsemu pritrnila, o čemur se zjedinijo Čehi in Nemci med seboj. Čehi so slednjič zahtevali, da se češkemu narodu mora zagotoviti popolna jezikovna enakopravnost po celem češkem kraljestvu. Sklicevali so se pri tem na svoje starodavne pravice, katere jim je potrdil cesar Ferdinand II. Dr. Körber je skušal vsled te izjave od strani Čehov še vedno obe stranki pomiriti. To pa se mu ni posrečilo; kajti Nemci so izjavili po dr. Eppingerju, da se vsled izjave Čehov s temi več pogajati ne morejo. Vsled tega so se stranke razšle in Mladočehi so začeli 21. jan. obstrukcijo.

Obstrukcija.

Izmed njihovih nujnih predlogov se je imenovanega dne začelo razpravljati o zahtevi dr. Dyka, da mora vlada lepše ravnati pri izterjavanju državnih posojil, kakor se je

Korenov Jurij pri njih, ki je bil malo kedaj med njimi, ko so se pretepali. Jurij je bil tudi jedini, ki je še užival pri «Spodnjih» nekoliko veljave, tako da so ga pustili pri miru, na vseh njegovih potih.

Ples se prične. Ker so plesali «Gornji» in «Spodnji» vsak zase, bi takrat ostal cerkveni shod brez tepeža, ako bi ne bil tisti, od katerega so si najmanjše nadjali, dal povoda h groznemu tepežu.

Jurij je šel med odmorom k Marici in se začel z njo zaupljivo pogovarjati. Ona ni bila nič nevoljna radi tega — da celo vedno prijaznejša je postajala, in ko je godba zopet zasvirala, sta celo zaplesala.

Akoravno ni manjkalo ostrih pogledov in skrivnega šepetanja, vendar so ju pustili pri miru. Ko pa je Jurij po končanem plesu z Marico hodil sem in tja in drugič zaplesal z njo, minula je fante iz spodnje vasi potrepljivost. Jeden od njih se je podal v gostilno, kjer je sedel župan med prijatelji, ter mu naznanil, kaj se zunaj dogaja.

(Dalje prihodnjič.)

to do zdaj godilo. Dr. Dyk je utemeljeval svoj predlog blizu 4 ure, pri čemur mu je pomagal še češki poslanec König. S tem so preprečili, da ni prišel na vrsto vladni predlog o dovolitvi vojaških novincev za l. 1903.

Sladkorna pogodba.

V četrtek, 22. januarja se je posvetoval sladkorni odsek o pogodbi, katero so sklenile skoro vse evropske države zastran takoimenovanih sladkornih nagrad. Poljski poslanec Kolischer je pripoznal, da je to Avstriji res na korist, da nam ne bo treba več plačevati na leto 18 milijonov kron za izvažanje sladkorja v inozemstvo. Na drugi strani pa ne moremo odobravati, da nam angleška vlada kar meni nič, tebi nič, zapoveduje, kako moramo sklepati svoje kupčijske pogodbe s tujimi državami. Od te sladkorne pogodbe bo namreč Angleška imela največjo korist. V imenu »Slovanske zveze« je zahteval v sladkornem odseku dr. Koudela, da se mora od teh 18 milijonov kron gotov znesek uporabiti v zmanjšanje sladkornega davka, da se potem zniža cena sladkorja. Dr. Lemisch je v imenu nemške ljudske stranke tudi zadovoljen s tem, če se davek na sladkor zniža. Če bi pa to ne bilo mogoče, predlaga, naj se deželam pomaga z državnim prispevkom ali naj občine dobijo od države primerno plačilo za to, ker morajo toliko poslov opravljati za državo. Toda finančni minister je pozneje izjavil, da mu ni ne eno ne drugo po volji, ker denarje potrebuje za druge reči. Sladkorni odsek še ni končal svoje razprave.

Vojaški novinci.

Vsak dan ima priti v razpravo vladni predlog, da se naj število vojaških novincev vsako leto pomnoži za 23 tisoč mož. To bo novo, jako hudo breme za naše ljudstvo in za davkoplačevalce. «Slovanska zveza» je imela radi tega v petek, dne 23. januarja sejo, v kateri se je izvolilo odposlanstvo treh udov, kateri so šli k ministru za deželno obrambo ter mu predlagali različne opravičene v državnem zboru že tolikokrat ponovljene pritožbe našega ljudstva zastran neznosnih vojaških bremen. Deželnoobrambovski minister je poslanstvo, obstoječe iz gospodov dr. Ploj, Vukovič in dr. Ferri, prijazno sprejel ter jim obljubil storiti, kar je v njegovih močeh. Ta postavni načrt bi imel priti v obravnavo pretečeni petek 23. januarja, ker so Mladočehi za zdaj popustili svojo obstrukcijo temu vojaškemu predlogu na ljubo. Toda radikalni Čehi Klofač, Choc in Zazvorka so zahtevali, da se začne obravnavati o njihovih nujnih predlogih, namreč o slabih razmerah na čeških visokih šolah v Pragi in Brnu itd. V petek torej se ni moglo obravnavati o tej vojaški postavi.

Sprememba opravnega reda v poslanski zbornici.

Da državni zbor ne more rešiti svojih važnih poslov, tega je kriv najbolj njegov opravn red. Po zdajšnjem opravnem redu je v stanu 20 poslancev popolnoma zabraniti vsako obravnavo v državnem zboru. Če podpiše 20 poslancev kakšen nujni predlog, se mora temu umakniti vse drugo. Zato je že stara želja tistih strank državnega zbora, katere hočejo res delati za blagor ljudstva, da se spremeni opravn red ali poslovni red v zbornici. Zato ste dve stranki državnega zbora in sicer katoliško središče in krščansko socijalna stranka ob enem vložili nujni predlog, da se naj poslovni red zbornice spremeni. V imenu katoliškega središča je storil to dr. Fuchs, v imenu krščanske socijalce pa dr. Pattai. Toda z vso strastjo se je ustavljal temu tako potrebnemu predlogu pretečeni petek socijalni demokrat Pernersdorfer. Socijalnim demokratom so stali na strani radikalni Čehi, Rusini, radikalni Poljaki, nekateri Vsenemci, potem nemška ljudska in nemška napredna stranka. Za spremembo opravnega reda pa so glasovali Jugoslovani, Mladočehi, Poljaki, nemški katoliški poslanci in krščanski socijalci. Nekdanja

desnica je pri tem glasovanju pokazala, da še vedno skupaj drži. Ali se bo pa opravn red mogel že v kratkem času res spremeniti in tako pot napraviti za redno delo v državnem zboru, je drugo vprašanje. Socijalni demokratje so zagrozili, da hočejo to s silo zabraniti. Nujna obravnavo onega predloga za spremembo opravnega reda se je sprejela z dvetretjinsko večino glasov.

Politični ogled.

Slovanom neprijazna vlada. Dalmatinsko namestništvo je razveljavilo sklep deželnega zbora, naj se na učiteljski v Borzo Erico poučuje starosrbščina, na ljudskih šolah pa staroslovenski abecednik.

Deželni gospodarski svet v Istri je v italijanskih rokah in skoraj ni seje, da bi ne izlil malo svojega strupa na one gospodarske zadrage, ki imajo slovenske ali hrvatske odbore. Vsled tega zahtevajo sedaj istrski Slovani, da se za Hrvate in Slovence v Istri osnuje poseben gospodarski svet. Pravijo, da je njih potrpljenje pri kraju, ker mera krivic je polna.

Kardinalom bosta kmalu imenovana papežev poslanik na Dunaju Taliani in v Madridu Ainti. Na Talianijevo mesto bi baje potem prišel Granito de Belmonte, sedaj poslanik na Belgijskem.

Srbska kraljeva dvojica na grobu Milana. Dne 11. februarja prideta kralj in kraljica srbska v Krušedol na grob pokojnega razkralja Milana. V Zemunu jo pozdravita ban hrvatski grof Khuen Hedervary in korni poveljnik feldcajmojster Klobus. Na kolodvor v Zemun pridejo tudi načelniki oblasti, častniki in častna stotnija. Slično bo v Karlovcu, odkjer se kraljeva dvojica z vozom odpelje do samostana v Krušedolu, kjer je shranjeno truplo pokojnega Milana. V samostanu bosta kralj in kraljica gosta našega cesarja. Temu potovanju se pripisuje tudi politična važnost v toliko, ker menijo, da se v istem izražajo posledice sporazumljenju naše države z Rusijo.

Turški sultan v stiski. Glasom naj-novejših poročil iz Carigrada se nahaja turški sultan v precejšnji stiski. Na eni strani zahtevajo od njega temeljitih preosnov za Makedonijo, na drugi mu pa primanjkuje odločnosti drobiža, da bi izvel vse, kar se zahteva od njega. Tuje države ga vznemirjajo v enomer, a tudi Seih-ül-Islam mu ne da miru. Nedavno je imel ta v državnem svetu vpričo sultana nekako tak-le nagovor: «Kaj naj neki pričakujemo od države, v kateri so prazne džamije, a polne pivnice. Turške žene hodijo na prostem z nezastrtim obrazom, otroke nam vzgajajo nemške in francoske, po največ iz domovine pregnane odgojiteljice, naši častniki in uradniki pa popivajo doma in celo v uradu. Alah je obrnil svoj obraz od nas in od tu do popolnega propada naše domovine je le en korak.» Te besede so na vse napravile zelo uničevalen utis. Njih prva posledica je stroga prepoved pijančevanja. Vsak uradnik, kdor pije v javnem prostoru, izgubi službo. Vsled tega se doma tembolj pije. V svoji veliki stiski se je sultan brzojavno obrnil do kneza Ferdinanda in ga prosil, naj ga ne zapusti. «Skušajva», pravi sultan, «odvrniti nesrečo, ki preti od skupnih sovražnikov Turčiji in Bolgariji.»

Ustaja v Maroku še ni ponehala. Ustaške čete, na čelu jim njihov izvoljenec za prestol, približujejo se glavnemu mestu Fezu. Sultan je poslal trideset glav ustašev v Maroko ter jih dal v svarilo obesiti nad mestnimi vrati.

Svedski-norveški kralj Oskar se je vsled starosti odpovedal vladi ter jo prepustil svojemu prestolonasledniku. Ta vest prihaja jako nepričakovano.

Dopisi.

Iz Pekla. Kakor sem Vam, gospod urednik, zadnjič obetal, sporočam Vam sedaj, kako sem nosil starim mamicam »vražji bič« v Bučkovce in Drakovce. Bilo pa je to tako-le: One tedne, ko je bilo tako lepo in je solnce tako toplo sijalo, zadel sem košek »vražjega biča« na svoje rame in še več takih čarodejnih koreninic, ki posebno hasnijo za dojno. Pa Vam, gospod urednik, ne bom tega tako natanko popisoval, ker vem, da Vi na take reči malo verujete. Ko čokljam in krevsam po Kolmansčaku, ugrelo me je neznanško to grozovito blato, ki se je po celi cesti zibalo in mlaščalo, da sem komaj noge izdiral. No, mislim si, Bog mi le daj skoro do »Zadruga« priti, tam se pa spočijem in tudi z okusnim sirom malo poživim, potem pa jo mahnem k prijatelju Kocpeku na eno ročko jabolčnice. Prišedši do združnega poslopja, najdem tam več ljudij v živahnem pomenku; kaj hudiman, mislim si, ali so vsi ti možaki prinesli sem mleka, ali pa so prišli ponj. Počrnavim jih, povprašam, kakor se sploh povprašujejo ljudje božji, ako kje skupaj pridejo. Pa mislite, da sem dobil kak pošten odgovor. Ne, in ne! Vsi so se nekako muzali in skrivnostno med sabo šepetali ter pogledovali v združni hram. Aha, mislim si, sira bi radi zvečili, sira, kakor jaz. Kar se prikaže med durmi visok možak, visok pravim, in mustače je imel pod nosom, pa pravo cesarsko kapo na glavi in zraven njega še nek drug človek, ki je prinesel velik kotel. »Asten«, začne visok možak v cesarski kapi in z mustači pod nosom: »Zadruga je b'la tožena zaradi dolga, ki bi ga morala plačati, zdej se pa bo licitiralo; vdari s paličico po kotlu in »kdo da več« zakričal je izpod dolgih mustačev. No sitnost sitna; tukaj sem mislil dobiti sira, sedaj pa mi ponujajo kar cel kotel, kakor da bi jaz res v peklu za vse »Štajercijance« žgance kuhal. Tako, zdaj ste jo pa skupili, to imate zdaj! Načelnik »Štajercijanec«, tajnik ga tudi fuli skrivoma, pa odbor z malo izjemo ves v »Štajercijevem« košu, pa bo tudi konec društva »štajercijanski«. Tako godrnjaje jo mahnem k svojemu staremu znancu Kocpeku. Ko ženskam poprodam nekaj svojega imenitnega vraštva, stopim k njemu v sobo in mraz me je spreletel, ko ga zagledam za mizo sedečega ostudno ptujsko krapavico razpravljati. »Kaj, tudi ti to nesnago bereš, kaj takega pa vendar nisem mislil o tebi«, mu v jedni sapi zatrobim. Izgovarjal se mi je na vse mogoče načine, nazadnje pa mi je vendar obljubil, slovo dati na večne čase tej ostudni živalici. Oprtam se znova ter grem in prodajam dalje po hišah in slučaj me pripelje tudi k Potočnjakovim, ki imajo cigleno streho. Prodam materi v kuhinji svojega blaga in hočem iti. No, pa dobra žena me je ustavila in mi začela praviti, naj grem v hišo, kjer »stari kroto kolje«. Bes te plentaj in te vaše krote in mesarije. Grem dalje in moje zveste noge me prinesejo pred hišni prag Bolkovega Franca. Že na dvorišču najdem eno krotico ležati, katero je ravno ena pučjica nekaj kotala in preobračala, no, menda bi rada videla, koliko glasov je »orehovski prerok« pri zadnji deželnozborski volitvi dobil. Tudi tukaj sem skupil lep skupiček, katerega varno zadragnem v svoj mošnjiček. Ko se ravno odpravljam, pride gospodar s pošte ter prinese štiri lepe, debele krapavice, eno za sebe, eno za Gašpariča, pa tudi gospod župan Mikln so imeli eno in Muhičev Franc, če ga poznate, tisti, ki ima mlatilnico na »danf«, je tudi imel eno tako živalico. Oho, kaj pa ali vam Bučkovcem in Drakovcem tako diši to krapavičino meso, ki ga še niti dihur ne mara? Li res verujete, da vam »Štajerc« že na tej zemlji ustvari nov raj. Ali ste res tako nedomišljivi, da ne sprevidite zvičajnih nakan tega »cotara«? Slovensko duhovenstvo in slovensko posvetno razumništvo sramoti in ogovarja, kedaj pa kaj takega stori z nem-

škimi velikaši? Mar res mislite, da nemški odvetniki med svoje nemške kmete kar cele vreče rumenega zlata sipljejo. Nikakor ne! Tudi med nemškimi kmeti je kakor pri nas, kdor vstrajneje in pridneje dela ter pametno gospodari, mu Bog blagoslovi njegove žulje in znoj.

Ker se je noč storila, spravim se na pot čez »Grajco« domov. Toda nisem še storil petdeset korakov, kar me prestraši velika svetloba. Bog pomagaj, požar! Res s pravim žarečim plamenom je gorel Kramarjev mlin, ves kakor je bil dolg in širok; gasili in polivali smo, da se je vse cedilo in nazadnje, ko je mlin popolnoma zgorel, posrečilo se nam je vendar ogenj srečno ugasniti. Kakor se je zvedelo, padel je mlinarju baje »Štajerc« v grod, kateri je prišel med kamna ter tako zanetil požar. No, pač ta prismoda nikjer nič dobrega ne napravi! Zdej pa: z Bogom, gospod urednik, truden in premočen sem, prihodnjič pa Vam bom popisal, kako sem hodil v Radislavce na lov, ker veste, gospod urednik, tudi spreten lovec sem, in če napravim kako lovsko srečo, prvo žival ali zverjad, naj si bo dlakasta ali pernata, bo Vaša. Dotlej pa: Srečno!

Puščavnik iz Pekla.

Od Sv. Bolfenka pri Središču. (Pogreb.) Dne 8. t. mes. je bil pri nas pogreb, kakoršnega tukajšnji župljani niso še doma nikoli videli. Dne 6. t. m. je umrla v 53. letu svoje dobe, po dolgotrajni bolezni, izborna gospodinja Doroteja Zabavnik, rojena Zobovič, soproga Franca Zabavnika, uglednega posestnika in mnogoletnega župana v Vodrancih. Blaga pokojnica je bila vrla mati, katera je svojih šestero otrok v pravem duhu vzgojila. Pogreba sta se vdeležila sicer samo dva gospoda duhovnika, t. j. vlč. gosp. I. Č., duhovnik v pokoju in vlč. gosp. V. I., kapelan pri Sv. Miklavžu. Domači g. župnik je v jutro istega dne nekako zbolel, in dasi se je napolnil na sprevod, moral se je vrniti nazaj domov, ker mu je postalo na potu zelo slabo. Ta neprijetni dogodek je dal nekaterim jezikom, ki se po nepotrebem preradi gibljejo, povod, da se gospod župnik ni hotel sprevoda vdeležiti. Ne vem, zakaj bi on kot sorodnik pokojnega soproga to storil? Veleč. g. o. A. Z. frančiškan v Čakovcu, ki je oddaljen pokojničin sorodnik in rad zahaja v svoj domači kraj, tudi ni mogel priti, ker ga je zadržalo neko silno opravilo. Posebno veselje je vdeležencem tega sprevoda naredilo krasno petje; ker je bil četrtek, prišlo je iz sosednih krajev več gg. učiteljev, ki so zapeli nagrobnico. Njim se je pridružil domači, pod vodstvom gosp. učitelja Sp. lepo napredujoči pevski zbor. Svojcem in vsem ljudem, kateri so jo le količkaj poznali, bila je pokojnica oseba, da jih je pod solncem, ki obseva slovensko zemljo, malo enakih. Bodi ji blag spomin in sladek pokoj!

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Šolska veselica.) Pretečeno nedeljo, dne 25. prosinca smo imeli šolsko veselico v korist ubogih šolskih otrok. Peli smo, deklamirali in igrali. Deklamacije so bile tri: »Ali smem Slovenec biti?«, »Štirje letni časi« in »Tri božje čednosti«. Ali Vam smem vsaj prvo kratko razložiti, gospod urednik? V prvi nastopi osem mladih junakov in ena junakinja, predstavljajo Avstrijo. Slovenec, okrašen s slovenskim trakom, poprašuje svoje tovariše, izmed katerih zastopata dva po dva druge narode, če sme biti Slovenec. Zmeren, pošten in pravičen Nemeč v gornještajerski noši mu prijateljsko potrdi, rekoč: »Me Nemeč biti veseli, pa kar mi Nemcu je ljubo, tudi ljubemu sosedu bo. Ti smeš Slovenec biti.« Nemški prenapetnež pa ne trpi Slovenca, Slovenije ne pozna, vse za kulturo nemško ima. »Ne smeš Slovenec biti.« Pravičen Lah, pošten Mažar istotako ljubita Slovenca in mu želita vse dobro, kar je tudi jima samima ljubo. A zopet odrekata Slovincu vse pravice laški italianissimo in mažaronski ember, ki da odduška svoji prenapetosti v tem svojem

geslu: »maj bizon! semmi ešetre — »ne smeš Slovenec biti!« Poln zaupanja se obrne Slovenec do Avstrije, črno-rumeno oblečene deklice, z avstrijskim grbom v roki, če sme biti Slovenec. »Ne boj se sin, ti smeš Slovenec biti, — bil vselej zvest si Avstrijan, tudi zate je ustav moj dan. Se hrib omaja, pade hrast, Slovenec cesarju brani čast. Ti smeš Slovenec biti.« Zdej nastopi katoličan, z belo-rumenim trakom okrašen, s križem v roki, zastopnik tiste vere, ki pripoznava in brani vse narode brez izjeme. »Otroci enih ste pravice — ne činte si nasprot' krivic.« Zdej se pa vsi pobratijo, si v roke sežejo z željo: da zgine 'z Avstrije prepri, cvete med nami rajski mir. Zedinjeni zavpijmo vsi: Naj vera, cesar, dom živi! — Kar je dalo mičnost celi deklamaciji, je bila pri vsakem druga primerna oblika, pa tudi nastop sam. »Štiri letne čase« in »Tri božje čednosti« so prednašale deklice v krasni obleki, primerni vsakemu času, vsaki čednosti, čednosti s križem, sidrom in srcem v roki. Bil je to lep, res čaroben nastop. Igra »Mladi šolarji« predstavlja skrbno mater, ki redno pošilja v šolo svoje otroke in ko pridejo domu, jih tudi izprašuje, kaj so se v šoli lepega naučili. V igri »Kaj se bo Jožek učil« se prepriata Rudolf, bodoči pek in Jože, ki hoče biti dimnikar, kateri je lepši stan. Na zadnje premaga Jože, ki zakliče: S tebe bebec, ne bo nič; jaz pa bom velik gospod, gospod dimnikar. Daljša je bila predstava »Gospod iz Trsta«. Šolarji imajo slavnost. Proslavljajo slavno zmago pri Sisku nad Turki (l. 1593) in pa 25 letnico papeževanja Leona XIII. Ciril, sin uboge in bolne matere, poveljuje Ravbarja, znanega slovenskega junaka, šolar-katehet pa omenja papeževih zaslug za takratne bojne čase, da rodovitnega polja niso poteptala turška kopita, da se na naših cerkvah ni zasvetil polumesec. Nazadnje proslavlja sv. očeta Leona XIII. o priliki 25 letnice papeževanja. Gospodu iz Trsta posebno dopada Ciril s svojim Ravbarjem. V mladih letih ga je rešil Cirilov oče, da ni zmrznil na potu. Ker je bil priden, ga je poslal v Trst, kjer je postal velik trgovec, in je zdaj prišel enkrat spet v svojo ožjo domovino. Ko zve, da je Cirilov oče bil njegov rešitelj, obljubi, da bo v zahvalo za to skrbel za Cirila, ki si izvoli duhovniški stan, kateremu bo to najlepší spomin na današnjo slavnost. Bili so to res prijetni trenutki, ko smo na odru gledali mlade igralce in igralko, ki so tako samozavestno in spretno izvršili svojo nalogo.

Sklepčno je učitelj gosp. Kosi v svojem govoru razvijal glavna vzgojevalna načela ter polagal starišem na srce, da naj vse storijo tudi oni za svoje otroke, da bo mogla šola doseči svoj namen. Pri obdarovanju se je razdelila večinoma cela obleka najubožnejšim otrokom. V ta namen se je našlo veliko dobrih src, usmiljenih dobrotnikov. Bodi vam izrečena v imenu otrok najtoplejša zahvala, posebno g. nadučitelju Miheliču, ki je v ta namen storil neštete korake.

Tako se je vršila pri nas šolska veselica.

Ljubno. (Nova zadruga.) Dne 20. jan. t. l. se je na Ljubnem osnovala zadruga za rejo bikov. Zadruga obstoji pod imenom: »Zadruga za rejo bikov na Ljubnem«, sodnijski okraj Gornjigrad, vpisana zadruga z omejenim poroštvo. Zadruga ima svoj sedež na Ljubnem in obsega vso občino Ljubno. Zadruga ima namen povzdigniti govedorejo s tem, da bi v zadostnem številu skupno se nakupovali in redili plemenski biki marijadvorskega plemena.

Predstojništvo zadruga je sestavljeno iz 6 udov in 3 namestnikov. Izvoljeni so: Jos. Dekorti, načelnik, Janez Kopusar, načelnika namestnik, Fr. Ks. Petek, tajnik in blagajnik, Franc Juvan, Jurij Nlinar, Matija Dežman, odborniki, Franc Sedmak, Eranc Cizej, Alojzij Klemenšek odborniki. Razošnja je sestavljena iz 3 udov in 2 namestnikov. Izvoljeni so: Martin Juvan, Janez Ročnik, Franc Za-

lesnik odborniki, Vincenc Jeraj, Matevž Oprčan, odbornik. Namestnika. Eden opravljeni delež znaša 10 K, pristopnina 2 K, in letnina za vsako v letni zadrugi spisano kravo in telico 1 K. Zadrugi je dosedaj 22 udov pristopilo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Namestnikom pl. Taubenberg v deželnem šolskem svetu je imenovan dr. Manger vitez pl. Kirchsberg. On poroča v deželnem šolskem svetu o upravnih in gospodarskih rečeh.

Promocija. Na graškem vseučilišču je bil promoviran doktorjem vsega zdravilstva g. Rihard Karba, rojak iz Ljutomera.

Iz pošte. Poštna upraviteljica Terezija Mank v Kloštru pri Laškem je prestavljena v Kraubat. Poštna upraviteljica Eleonora Križan v Gornjih Zrečah je prestavljena v Wagschaid.

Oče g. Friderika Emich, profesorja na tehnični visoki šoli v Gradcu, Peter Karol Emich je nagloma v Konjicah umrl.

V Radgoni je umrla železninarjeva soproga Ivana Halbärth.

V Gotovljah pri Celju je umrla nadučiteljeva soproga gospa Marija Šumljak roj. Topolnik, v 26. letu starosti. Sprevod se je vršil v nedeljo, dne 25. t. m. ter ga je vodil njen sorodnik gosp. profesor Ivan Vreže iz Maribora.

Za prvo porotno zasedanje v Mariboru l. 1903 je izvoljen predsednikom porotnega sodišča dvorni svetnik in predsednik okrožnega sodišča Robert Greistorfer in kot njegovim namestnikom deželnosodni svetovalci dr. Franc Vovšek, dr. Ign. Pevetz in Anton Morokutti.

Iz šole. Nadučitelj pri Sv. Duhu v Lučah je postal definitivni učitelj pri Sv. Andreju v Slov. goricah gosp. Alojzij Majcen, šolski voditelj v Narapljah definitivni učitelj pri Sv. Duhu nad Ptujem g. Anton Pesek, kot učitelj pri Sv. Kungoti je nameščen g. Ivan Kavčič, prov. učitelj pri Dev. Mar. v Polju; kot učiteljica v Teharjih dosedanja suplentinja gdč. Barb. Sapanek, v Artičah dosedanja suplentinja gdč. Olga Mazi.

Mariborske novice. Dne 25. t. m. se je uprizoril v Narodnem domu Finžgarjev narodni igrokaz s petjem «Divji lovec». Dvorana je bila polna slovenskega občinstva, ki je občudovalo spretne igralce in se radovalo nad lepim petjem. — Prihodnjo nedeljo, dne 1. febr. je v Narodnem domu ples za gospodo. Igrala bo godba bosanskega pešpolka št. 2 iz Gradca. — Dne 27. t. m. je začelo goret v kleti trgovca Čepe v dravski ulici. Trgovskemu učencu se je po nerodnosti užgal bencin. Požar se je hitro pogasil. — V Mariboru je ta mesec desetkrat začelo goret. Ljudje se norčujejo in se vprašajo: Ali je že danes bil ogenj? Stvar pa je pravzaprav resna in bi trebalo bolj paziti kot se je dosedaj. — Ruski kružek nameravajo si ustanoviti mariborski Slovenci. V vseh večjih mestih že imajo ruske kružke, samo Mariborčani so se še le sedaj začeli zanimati za jezik naših mogočnih bratov. Želeti je, da se ta misel kmalo uresniči ter da se jih veliko oglasi k temu predavanju. — Soproga narednika Demel je padla 21. t. m. tako nesrečno po stopnicah, da je takoj umrla. Rajna je bila v blagoslovljenem stanju ter zapusti štiri majhne otroke. — V petek popoldne se je ustrelil v Mariboru 27letni trgovski pomočnik Jožef Langthaler. Ob 7. uri zvečer ga je že drugi posnel. Ustrelil se je 17letni brezposelni Maks Likavec. — V petek zjutraj ob 8. uri je zgorelo poslopje posestnika Jakoba Riedl v Pobrežju pri Mariboru. Posestnik je bil sicer zavarovan, ker pa ni plačal zavarovalnine, katere rok je potekel s koncem lanskega leta, se ne ve, ali mu bode zavarovalnica izplačala zavarovalnino.

Iz sodne dvorane. Zaradi javnega nasilstva je bil obsojen 15letni fant, Pšeničnik iz Tragučove, na 6 tednov težke ječe, postrene s postom vsak teden. Obsojeni je pil s svojim bratom in sestro v gostilni El. Herič v Mariboru. Ko se ga je malo nalezal, je začel razsajati. Policaju, ki ga je hotel zapreti, se je ustavljal ter ga psoval. — 24letni Matija Dvoršak od Sv. Jakoba v Slov. gor. je dobil 6 tednov ostrega zapora, ker je svojemu gospodarju pokradel jabolko v vrednosti 20 K. — Na tri mesece težke ječe je bil obsojen 19letni Rudolf Cerovšek, rojen v Spod. Polskavi, ker je z nožem zabodel v Framu delavca Antona Kristof.

Tečaj za mizarske mojstre v Gradcu traja od 3. febr. do 14. marca. Poučuje se od 1. do 6. ure. Javiti se je pri mizarski zadrugi v Gradcu, kjer se je že več mojstrov in pomočnikov oglasilo.

Proglazen za mrtvega. Na prošnjo Julijane Jančič, posestnice v Sp. Dupleku, se je začelo sodnijsko postopanje, da se proglasi njen mož mrtvim. Imenovani je baje utonil 16. septembra 1901 v Dravi. Kuratorjem je postavljen Karol Pečar, posestnik v Spod. Dupleku. Vesti o izgubljenem naj se naznanijo do 15. maja t. l. kuratorju ali pa c. kr. okrožni sodnji v Mariboru.

V Vuhredu je umrl dne 26. t. m. po dolgi mučni bolezni veleposestnik g. Franc Pahernik. Pokojnik je stal vedno ob strani svojega slovenskega naroda ter se rad pote goval za zmago slovenske stvari. Njegovo dobro srce in njegove darežljive roke so bile daleč na okrog znane. Mnogo občin in društev ga je imenovalo svojim častnim udom. Najlepši spomenik pa si je postavil raniki s krasno farno cerkvijo, ki bo njegovo ime oznanjala še poznim rodovom. Pokoj njegovi blagi duši!

Vojaške vaje za poljedelce. Toliko rezervisti, kolikor nadomestni rezervisti v vojski in domobranstvu, ki morajo letos na vojaške vaje, smejo, ako so vinogradniki, iti na vojaške vaje šele meseca avgusta. Tozadavne prošnje naj se tekom meseca marca ulagajo na pristojna okr. glavarstva.

Roparji. Posestnikov sin Alojz Kovačič iz Gorisnice v ptujskem okraju se je peljal 7. t. m. okoli 9. ure zvečer iz Maribora proti domu. Ko se je peljal skozi gozd pri Sv. Miklavžu, so ga napadli trije možji. Prvi je hitro prijel konja za uzdo, druga dva sta ga pa prijela ter mu preiskala vse žepe. Oropala sta mu trideset kron ter so potem vsi trije izginili v gozdu. Roparji so bili našemljeni, zato jih napadeni ni poznal. Orožniki roparje pridno iščejo.

Ogenj. V sredo, 15. jan. t. l. okoli polnoči je nastal požar pri posestniku Andreju Matjašiču v Slovenji vasi na Hajdini. Pogorelo je gospodarsko poslopje, hlevi, vozovi, krma, stelja, konjska oprava ter vse poljsko in drugo orodje. Živino so komaj rešili. Skupne škode je 3700 K, a revež je bil zavarovan samo za 1200 K. Pomagajte nesrečniku! — V noči od 22. na 23. t. mes. okoli 2. ure zjutraj je začel goret škedenj posestnika Jož. Stoper p. d. Adam v Oplotnici. Ogenj se je tako hitro razširil, da je zgorelo gospodarsko poslopje in veliki del hiše, čeravno se je bilo večji del vse zidano iz opeke. Zgoreli so tudi vsi vozovi ter shranjeno seno in živila. Škode je okoli 3000 kron, ki pa se bo vsaj deloma pokrila z zavarovalnino.

Ptujske novice. V Bregu je umrl 21. t. m. vpokojeni strojevodja in hišni posestnik Tšcharitsch. — Dokler traja huda zima, se ne bo v I. razredu ljudske šole poučevalo, ker majhni otroci preveč trpe od mraza na potu v šolo. — Brez sledu je izginil Franc Osenjak, ki je bil v ptujski bolnišnici v službi. — V četrtek, 22. t. mes. se je posestnik Fr. Fras tako napil v neki gostilni, da je zgubil mošnjo s 1390 kronami, katere je hotel naložiti v posojilnici. — Pri tukajšnji sodnji je zaprt Franc Šegula iz Sakošaka, ker je vino kradel. — Jo že imajo, ono zvito žensko, ki je izvabila ptujskemu Simonu Hu-

terju 80 K, češ, da jo je poslala neka gospodinja iz Sv. Bolfenka na Kogu, katero Huter dobro pozna. Slepatica se imenuje Ida Pleteršek iz Koga. Sedaj mora v Ormožu premišljevati staro resnico, da nič ni tako skrito, da bi ne postalo enkrat očito.

Iz Sv. Jurja na juž. žel. Lansko leto jih je umrlo pri nas 124 in sicer 61 moškega in 63 ženskega spola v skupni starosti 3552 let in pride povprečna starost na eno osebo 28 let, 7 mes., 16 dni. Umrli so v sledeči starosti: do 1. leta 33, 5. l. 37, 10. l. 3, 20. l. 0, 30. l. 3, 40. l. 1, 50. l. 6, 60. l. 6, 70. l. 9, 80 l. 14, 90. l. 9 in do 100. l. 3.

Celjske novice. Občni zbor »Rinke« vršil se je v nedeljo, dne 25. prosinca v sejni dvorani Nar. doma. — Predstava delavskega podpornega društva se bode vršila v nedeljo, dne 15. svečana, ne 8. svečana t. l. Preložili so isto vsled prošnje celjskih slovenskih trgovskih uslužbencev, ki priredijo dne 8. svečana ples. — Celjski mestni očetje so odklonili prošnjo okrajnega zastopa za prispevek k zgradbi brvi čez Savinjo pri Grenadirju. »Südmarki« v Gradcu pa dovolijo vedno enoglasno po 100 K, nemara da se bo hitreje sezidal nemški most do Adrije. — V nedeljo, dne 1. svečana t. l. je predstava v Narodnem domu. Uprizorila se bo veseloigra »Pri belem konjičku«. — Dne 8. svečana t. l. prirede slovenski trgovski sotrudniki pod pokroviteljstvom gosp. Peter Majdič-a na korist »Dijaškemu domu« prvi trgovinski plesni venček. Z veseljem pozdravljamo to misel, kar nam služi kot dokaz, da se naši trgovski nastavljenici zavedajo narodne dolžnosti, in nadejamo se, da se bode venček, za katerega dela pripravljavni odbor velike priprave, gotovo častno in gmotno izvršil. Zelo okusna vabila so se že razposlala.

Iz Buč pri Kozjem. Dne 23. jan. t. l. se je vršila v občini Buče-Vrenskagorica volitev v novi občinski odbor, pri katerej sta se pokazali dve stranki, ki sta si močno nasprotovali. V okolici Vrenskagorice, ki meri dobro tretjino cele bučke fare, je stopil na čelo g. Jurij Božiček, veleposestnik v Vrenskagorici. Druge Bučenarje pa je vodil župan in nekdanji vrl narodnjak, ki pa sedaj trobi v nemškutarski rog. Zadnja leta je med pristnimi Slovenci uradoval le nemški. Sedaj je propadel ter upamo, da bode sedaj nemškutarjenja konec. — Kaj pa njegovi pristaši? Dobili so par glasov iz Vrenskagorice. Koj v početku volitve je sprevidel Vah in njegovi pristaši, da je najbolje, če poberejo kopita in odidejo z volišča. — V občini Buče-Vrenskagorica je prav malo ljudi, ki bi znali pravilno nemški, na prste lahko vse seštejemo. Pa nekateri so se navzeli posilinemške kulture od svojega župana. Vah je hotel Vrenskagorico potisniti v nemškutarski žakelj. Seveda se mu to ni posrečilo, čeravno se je zato veliko trudil Miha Žučko, mlinar in posestnik ter strasten pristaš Vahove stranke. Pa mi se ne bomo dali od njih učiti in komandirati. To smo pokazali na dan volitve. — Slava vrlim volilcem iz Vrenskagorice!

Konjiška čitalnica je dobila po tolikih prošnjah in rekurzih vendar enkrat gostilniško koncesijo. Gostilna se bojda odpre s 1. februarjem.

Izmed ogrskih Slovencev. Iz Petanc se nam piše: Zopet smo prejeli lepo število knjig od sledečih vrlih rodoljubov: g. Franc Zacherl, učit. v Ljutomeru, g. Martin Čagran, urar v Ljutomeru, g. Janko Ozmec, učit. na Cvenu, g. M. Kocuvan, oficijal v Ljutomeru, č. g. Anton Srabočan, kaplan v Ljutomeru in gosp. dr. Chloupek, zdravnik v Ljutomeru. Bog plati! Vsem delavcem narodnim slava! — Hvaležna na vek jim bo očetnjava!

Vranski okrajni zastop je imel lansko leto 29. grudna sejo. Okrajni proračun, ki je v sledečih številkah podan, se je odobril. Skupna potrebsčina 17.750 K. Za pokritje se vzame iz blagajničnih ostankov 2029 K, namjemnina letuške mitnice 660 K, prispevek k darilom za bike 160 K. Sklenilo se je soglasno pobirat 32% priklad na vse direktne davke

(razen osebne dohodnine) po 46.566 K = 14.901 K, s čemur se dobi proračunjena potreščina 17.750 K. — Na podlagi predloženih predurkov se je dovolilo sledečim občinam pobirati občinske priklade na vse direktne davke (razen osebne dohodnine) za l. 1903: Grajska vas, Gomilsko in Polzela po 60%, Št. Jur ob Taboru 45%, Sv. Jeronim 32%, Braslovče od zahtevanih 85% = 60%, Marija Reka od zahtevanih 100% = 60%. — Na užitni davek so se dovolile občinske priklade za Braslovče, Reko in Gomilsko po 20% ter se je vzelo na znanje pobiranje 15% priklad v občinah Grajska vas, Polzela, Št. Jur in Sv. Jeronim. — Občini Vransko se je dovolila podpora 200 K za napravo ceste in mostov na Videm. — Za zgradbo železnice od Polzele skoz Vransko na Kamnik se je na predlog okrajnega odbora dovolil prispevek 1000 K, pa okrajni odbor se je pooblastil, da sme ta prispevek do 1500 K zvišati, ako bo treba.

Občini Sv. Jurij ob Taboru se je dovolila ena tretjina podpore k stroškom popravka Gorjakove brvi, Pondorskega in Dragarjevega mostu. Občini Grajska vas se je v poplačanje prispevkov za šolsko stavbo dovolil najem posojila 1600 K.

Žitne cene. V Mariboru: 100 kg pšenice 16 K 80 v, rži 14 K 80 v, ječmena 13 K 40 v, ovsa 14 K 40 v, koruze 14 K 60 v, prosa 15 K 40 v, ajde 17 K 40 v, fižole 20 K. — **Na Dunaju:** 50 kg pšenice 7 K 72 vin., rži 6 K 90 vin., ovsa 7 K 37 vin.

Sadne in druge cene v Mariboru. 1 kg jabolk 26 do 40 v, hruške 24 do 36 v, 1 kg krompirja 6 v, čebula 16 do 20 v, česna 50 do 56 v, 5 jajec 40 v, 1 kg sira 30 do 64 v, surovega masla 2 K do 2 K 80 v, 1 l. svežega mleka 18—20 v, posnetega mleka 10—12 v, sladke smetane 40—56 v, kisle smetane 56 do 64 v, 1 kg kumina 1 K do 1 K 10 v, hrena 40 do 50 v.

Sejmi na Spod. Štajerskem meseca svečana. Arnovž 24., Brežice 14., Pišece 19., Videm 3. in 23., Celje 3., Sv. Jurij ob juž. žel. 10., Kostivnica 3., Teharje 23., Zalec 14., Gornjigrad 6., Sv. Jurij ob Ščavnici 3., Sv. Duh pri Ločah 24., Konjice 9., Buče 16., Sv. Filip v Veračah 23., Kozje 24., Sv. Peter 5., Pilštanj 9., Laško 24., Trbovlje 3., Jarenina 3., Rače 14., Podplat 16., Rogatec 24., Sevnica 14., Slov. Bistrica 24., Zgornja Polskava 19., Ponikva 14.

Cerkvene stvari.

Rečica v Savin. dolini. Minulo je 7 let, odkar se je v tukajšnji župniji obhajal sv. misijon. Letos se je po priskrbi našega č. g. župnika obhajal od 18. do 25. prosinca t. l. zopet sv. misijon. Vodili so ga preč. gg. misijonarji od Sv. Jožefa tik Celja. Ljudstvo se je v polnem številu vsak dan marljivo vdeleževalo lepih, podučljivih in spodbudnih misijonskih govorov ter tudi z veliko vnemo prejemalo svete zakramente. Naša župnijska cerkev je bila vsak dan napolnjena. Ganljiva pridiga je bila v petek popoldan, katero so govorili preč. g. M. Klančnik v spravo z Jezusom. Marsikateri, ki je imel že več let sovraštvo s svojim bližnjim, je šel k njemu v spravo. Prečast. gg. misijonarjem bodi priskrben zahvala za ves njihov trud na prižnici in spovednici. Njih nauki, ki so jih nam jih vcepili, nam ostanejo neizbrisni v spominu in daj Bog, da obilo dobrega sadu obrode. Ker jih za vse to ne moremo nikoli dovolj poplačati, naj jim Bog tisočero poplača. Kaj sledi iz tega sv. misijona? Iz tega sv. misijona sledi: Rečica še ni zrela za liberalni jarem, čeravno prihaja nekaj liberalnih časopisov semkaj.

Duhovniške vesti. Provizorjem na Remšniku je imeovan č. g. Franc Mandelček, kaplan istotam. Poročilo o duhovniških spremembah v zadnjem listu je treba popraviti tako-le: č. g. Ivan Jelšnik iz Št. Martina pri Slov. Gradcu v Rajhenburg,

Rudolf Kociper iz Št. Ruperta nad Laškim v Grize.

Društvena poročila.

Za Ciril-Methodovo družbo je nabral pri zborovanju »Kmet. bralnega društva« v Gor. Radgoni g. organist Jan. Čirič K. 17-20. Nadalje Mohorjani župnije Sv. Jurija ob Šč. 2 K in č. g. Kunce, župnik 4 K.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Svetinje 13 K 48 v, Ormož 8 K 60 v, Belevode 1 K 20, Brežice 35 K, Sromlje 10 K, Zabukovje 6 K 50, Artiče 12 K, Teharje 45 K 50 v, Zreče 50 K, Negova 5 K 80 v, Sv. Lovrenc v Slov. gor. 34 K, Ana Sorko 2 K 40 v, Koprivnica 15 K, Sv. Miklavž pri Ormožu 16 K 10 v, Rajhenburg 43 K, Makole 30 K, Spodnja Polskava 7 K 40 v, Misijonska hiša sv. Jožefa pri Mariboru 20 K, Sv. Marjeta niže Ptuj 50 K, Sv. Janž na Dr. polju 18 K.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali naslednji p. n. dobrotniki: Štrakl Mat., rač. rev. 10 K, T. E. kot kruh sv. Antona 2 K, Posojilnica v Makolah 130 K, M. Lendovšek, župnik, 10 K, Koser, poštar 2 K, okrajna hranilnica v Slovenjgradcu 50 K, Martin Meško, župnik, 10 K.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Nekaj prav veselega Vam moram poročati glede našega društvenega gibanja. Zopet imamo na razpolago za naše shode in veselice šolske prostore, ki so gotovo najprimernejši v te namene. Krajnemu šolskemu svetu je vsak mladino ljub gotovo hvaležen. Na Svečnico, 2. svečana tedaj v šolo. Kaj pa bo? Bralno društvo bo imelo svoj občni zbor, a mladeniško-dekliška zveza pa skupen večji shod s petjem in govori. Mladiči, dekleta, pristopajte k zvezam, ne bo vam žal. K bralnemu društvu pa vabimo posebno tudi može. Pridite torej k občnemu zborovanju in pristopite k društvu mnogoštevilno. Ako ima društvo vestne ude, more gotovo dobrodelno delovati v prid dobre stvari. V nedeljo dne 15. svečana pa nam bo naša mladeniško-dekliška zveza priredila pošteno zabavo za smeh in kratek čas z igrama: »Vaški skopuk« in »Zakleta soba v gostilni pri zlati goski«. Gotovo ste tudi v Mariboru radovedni, kak té to bo. Vam bom pa tudi o tem poročal.

Iz Sv. Bolfenka pri Središču. Bralno društvo v Sv. Bolfenk pri Središču je imelo dne 18. t. m. občni zbor. Udi so si izvolili sledeči odbor za leto 1903: Andrej Lihtenvalner, predsednik; Marija Vrabl, tajnica; č. g. Ivan Zdravec, blagajnik; Ognjeslav Rubin, knjižničar; Anton Novak, Lovrenc Dajčbauer, Franc Pevec, Anton Podgorelec, Jožef Munda, Tomaž Gregorinčič, Franc Vrabl, odborniki. Udov se je vpisalo takoj prvi dan 59 in upamo, da še se jih mnogo vpiše. — Hvala Bogu, naše društvo res napreduje. Društvo je naročeno na same dobre časnike, t. j. na »Slovenca«, »Slov. Gospodarja«, »Našega Doma«, »Dom in Svet«, »Domoljuba«, »Uradni list« in »Domovino«. Naročili pa bodemo še več dobrih časnikov in lepih knjig za poduk, zabavo in kratek čas. — O priliki zborovanja darovali so nam naši vrli udje razen udnine precej lepo vsoto postranskega denarja, za kar se tem potom vsem priskrbeno zahvaljuje odbor.

Bralno društvo pri Sv. Križu na Murskem polju izreka povodom svojega glavnega zborovanja dne 18. t. m. priskrbeno zahvalo svojim podpornikom, kateri so: č. g. Matej Štrakl, računski revident v Mariboru; č. g. Jakob Kosi, mestni kaplan v Celju; g. Ludovik Lederhas, profesor v Ljubljani; gosp. dr. Franjo Rosina, odvetnik v Mariboru. — Društvo je imelo 71 udov in sedaj se kaže še lepši napredek, ker je razun starih udov pristopilo še precejšnje število novih udov, samih fantov. Pri poročilu knjižničarja se je izprevidelo, da se bode moralo letos več novih knjig nakupiti, ker stare so že skoro vse prečitane in v ta namen uljudno prosimo še druge gg. rojake križevske kake podpore.

— V novi odbor so izvoljeni sledeči gospodje: predsednik Franc Stuhec, posestnik v Logarovcih; podpredsednik Josip Weixl, župnik, odbornik Josip Mihalič, kaplan; tajnik Jakob Stuhec, kmetijski fant v Starivesi; blagajnik Jožef Rep, posestnik v Logarovcih; knjižničar Jožef Kosi, kmetijski fant v Logarovcih; odbornik Jožef Farkaš, kmetijski fant v Iljaševcih.

Katol. polit. društvo v Konjicah je sklenilo 15. februarja prirediti veliko slavnost o priliki 25 letnice papeštva Leona XIII. Kolikor se je dalo na tihem zvedeti od slavnostnega odbora, delajo se velike priprave; posrečilo se je pridobiti izbornega slavnostnega govornika iz Maribora, gospodi pevci in tudi kmečki fanti se pridno učijo peti, spretnosti se vadijo v deklamacijah itd. Že sedaj opozarjamo vse ude, katerih društvo šteje 283, kakor smo slišali na občnem zboru. — Društvo je izvolilo sledeči odbor za l. 1903: Anton Muc, župan, prvomestnik; Simon Pozeb, župan, namestnik; Karol Kumer, tajnik; Marko Žičkar, blagajnik; Franc Napotnik, knjižničar; Jur Sibanc, blag. namestnik; odbornika sta: Jakob Klinc in Janez Bezget; namestnika: Ignac Potnik in Franc Flis. Razun Prihovljana Franc Flis so vsi može Konjičani.

Zahvala. Slovenska Matica v Ljubljani je poslala kat. slov. izobr. društvu v Studencih pri Mariboru 34 knjig, za kar se društvo tem potom najpriskrbeno zahvaljuje. Dal Bog obilo posnemovalcev!

Iz drugih krajev.

Koliko je Slovanov? L. Niederle piše v »Slov. Préhledu«, da je Slovanov 137 do 138 milijonov in sicer Rusov 95,165.025, Poljakov 18,764.353, Čehov 8,639.347, Lužičanov 108.884, Slovencev 1,252.680, Srbov in Hrvatov 8,107.131, Bolgarov 4,850.000. Vseh Nemcev pa je baje 85,793.000.

Katerih je več? Ob zadnji ljudski štetvi so našli v Avstriji 9,170.000 Nemcev, 5,960.000 Čehov, 4,260.000 Poljakov, 3,380.000 Rusinov, 1,190.000 Slovencev in 710.000 Hrvatov in Srbov. Slovanov je tedaj 15,500.000, Nemcev pa samo 9,170.000. Ako bi prišlo do splošne volilne pravice za drž. zbor in do svobodnih volitev, bi sijajno v državnem zboru zmagali Slovani. Slovanov je tretjino več kot Nemcev, četudi z Nemci potegnejo Italijani (730.000) in vse ostale neslovsanske narodnosti. Nemci se boje Boga in pa pravičnega volilnega reda.

Zvest pes. Divji loveci so ustrelili v Št. Lovrencu na Gornjem Štajerskem lovca Pettera. Našli so ga še le dva dni, a njegov pes je ležal ves čas v najhujšem mrazu zraven trupla.

Drugi Pompej. Ob reki Sorino, nedaleč od Pompeja so našli sledove nekega drugega od Vezuva podsutega mesta, ki je več stoletij pred Pompejem bilo podsuto. Vlada je odredila izkopavanje.

Čudna smrt. Med vožnjo na železniški progi Budimpešta—Reka je predkratkim igralo nekaj potnikov karte. Med igro so se sprli. Posestnik Kardos je zaklical: »Ako ni res, kar trdim, naj me takoj zadene kap.« V istem trenutku se je zgrudil mrtev.

Radi hčere. Bilo je pred par dnevi, ko je na neki ogrski železniški postaji neka stara kmetica se drenjala mej potniki in se konečno postavila k železniškemu stroju. Poklicala je strojevodjo ter ga obdarila z eno krono. Strojvodja je vprašal starko, zakaj mu je dala krono. »Pazite«, reče starka, »da se vlaku nič ne zgodi, ker v njem potuje moja hči.« Tako je zlato materino srec.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

(Dalje.)

Bolj kot se pomeša fosforova kislina z zemljo, bolj vpliva. Sočivja so za fosforovo

kislino posebno hvaležna, tem se ž njo najbolj gnoji. Detelji se že pred setvijo močno s fosforovo kislino gnoji in se spravi ista globoko v zemljo. Tem rastlinam z njih globoko segajočimi koreninami samo površno trošenje le malo hasne.

Na hmelj fosforova kislina ugodno vpliva. Tudi predivo od rastlin, od katerih se to prideluje, postane vsled gnojenja s fosforovo kislino boljše. Na travnikih, katerim primanjkuje fosforove kisline, gnoji se s početka s to nekaj močnejše, dokler se zemlja takorekoč z isto nasiti, na to pa vsako leto le toliko, kolikor se je je vsako leto s košnjo odtegnilo. Večje množine fosforove kisline na travnike trositi, je potrata.

Trsje je tudi navadno za fosforovo kislino hvaležno in vpliva ta tudi na dobroto pridelka. Pri rigolanju natrosi se je nekaj več, da je zaloga za več let, pa pozneje trosi se je le toliko, kolikor se je z vsakim letnim pridelkom odtegne. Isto velja glede drevja. Drevju je najboljše, da se trosi gnojilo posebno pod kapom krone, ali da se superfosfat v gnojnici topi ter v luknje pod kapom krone vliva. Za 1 in 2 prostora, katerega zavzema kap krone, računati se po 50 gr fosfata. Kdor z gnojnico drevju gnoji, naj vendar nikar ne pozabi na fosfat. S samo gnojnico, ki ima večinoma le dušec in nekaj kalija, pa zna drevje le pokvariti.

Pri sajenju drevja se istotako kakor pri rigolanju za vinograde več fosforove kisline v kakoršni si boji obliki nasiplje, da imajo rastline dalj časa zalogo. Zgube se pri fosforovi kislini ni treba nikake bati, kajti zemlja jo močno drži. Pri gnojenju drevja naj se fosforova kislina podkoplje, kajti sama po sebi ne gre lahko v globočino.

c) Kalij.

Tudi s kalijem se gnoji s početka močnejše, da se zemlja, ki ga tudi dobro zadržuje, takorekoč ž njim napoji, da se doseže najvišja rodovitost, pozneje se ga pa le toliko trosi, kolikor se ga vsako leto s pridelki zemlji odvzame, tako, da je zaloga kalijeva v zemlji takorekoč vedno enaka. Kalijeva gnojila se najboljše obnašajo na peščenih in močvirnih tleh, najmanj pa še na glinastih, ki imajo že

od narave precej kalija. Pri žitu in pesi se gnojenje s kalijem ne obnese baš najbolje. Zato se gnoji s kalijem na polju v kolobarju bolj sočivju in deteljam, ki so za njega najbolj hvaležne. Gnoji se pa tedaj ž njim tako močno, da ga poslej preostaja onim rastlinam, ki sledijo.

Krompirju, pesi itd. se ne gnoji neposredno s kalijem, kajti posebno pozno gnojenje z istim zna celo škodljivo vplivati. Na polju se torej v kolobarju glede gnojenja s kalijevimi solmi vpoštevajo posamezne rastline, ki so posebno hvaležne za istega. Stalnim rastlinam pa, ki tudi mnogo kalija rabijo bomo pa tega vsaj toliko trosili, kolikor ga s pridelki jemljemo, da ostane zemlja tudi v tem oziru vedno pri enaki moči.

V krmu je razmerje med fosforovo kislino in kalijem 1:5. Na peščenih zemljah, ki imajo itak malo kalija, bi bilo treba torej travnikom v tem razmerju gnojiti. Hmelj je za kalij sicer tudi hvaležen, toda snovi kalijeve soli niso za njega ugodne. Tudi trs in pa sadno drevje je navadno za gnojenje s kalijem hvaležno. (Dalje.)

Loterijske številke

Linc 24. januarja: 41, 55, 20, 60, 30.
Trst 24. januarja: 68, 1, 38, 85, 58.

Društvena naznanila.

- Dne 1. februarja: »Kmetijske zadruga v Jarenini« občni zbor v prostorih »Čitalnice«. Začetek po službi božji.
» » » »Bralnega društva v Žičah« občno zborovanje.
» » » »Bral. društva pri Sv. Juriju ob Taboru« veselica z deklamacijo, tamburanjem, živo podobo in igro »Sv. Neža.« Začetek ob 3. uri pop.
» » » »Bral. društva pri Mali Nedelji« občni zbor ob 3. uri popol.
» » » »Bral. društva v Cirkovcah« občni zbor in prememba pravil v prostorih g. A. Goljat.
Dne 2. februarja: Društva »Eдинost« v Vojniku mladeniška slavnost z gledal. predstavama govorom, deklamacijo in petjem v slovenski šoli ob 3. uri pop.
Dne 4. februarja: Veselica pri Sv. Jakobu v Slov. gor. v gostilni g. M. Peklarja z godbo, gledal. predstavo in plesom. Začetek ob polu 7. uri zvečer.
Dne 8. februarja: »Gasilnega društva« v Št. Juriju ob Taboru veselica.
» » » »Bral. društva v Žičah« zabaven večer s petjem, deklamacijami, govorom, godbo in plesom.
» » » »Bral. društva pri Mariji Snežni« občni zbor po večernicah v stari šoli.
» » » »Kmet. bral. društva v Hajdini pri Ptuju« občni zbor in prosta zabava s srečolovom in tamburanjem v Graharjevi gostilni ob polu 4. uri.
Dne 15. februarja: »Pevsk. društva v Braslovcah« koncert o priliki desetletnice in šaloigra »Eno uro doktor«.

Vsaka beseda stane 2 v.	MALA OZNANILA	Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.		Večkr. objava po dogovoru.
Vsaka beseda stane 2 vin.		

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvu se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Dve mali posestvi, blizu Maribora, obstoječa iz dveh zidanih hiš, gospodarskih poslopj itd., h katerima vsakemu okolo 4 orale zemlje spada, se vsako za se ali pa oboje skupaj po nizki ceni in ugodnimi pogoji takoj prodasta. Za vsako obrt in penzije pripravno. — Naslov pove upravništvu. 28 3—1

Dva lepa stavbišča se prodasta v Mariboru, Koroška cesta št. 84. Vpraša se istotam. 35 3—1

Spodnještajersko vino prodam. Imam ga še okoli 200 hl., večinoma od stare bele trte (mozler) šipon, od 14 do 15 kr. liter, najfinjše 16 kr. Manj kot 100 l. ne pošljem. Opozarjam kupce na letošnjo dobroto spodnještajerskega vina, ter se priporočam, da me z naročili mnogobrojno podpirajo. Za pristnost se jamči. Janez Šegula, veleposestnik v Hlapotincih, p. Juršinci pri Ptuju. 36 3—1

Slivovko 20 litrov naprej razpošilja žganjarija Lesjak, Rogatec (Rohitsch). 37 3—1

Posestvo, Slom na Ponikvi ob južni žel., ki meri 100 ha zemlje, zraven veliko gospodarsko poslopje, vse v dobrem stanu, se prodaja. Cena se izve pri posestniku samem, Anton Slomšek, na domu. 50 4—1

Kupi se.

Malo posestvo s hišo in hlevi, še vse v dobrem stanu z nekoliko njive in sadonosi, ne preveč na hribih in ne čez četr ure od župne cerkve, mogoče v Slov. goricah, želi kupiti za 7—800 gl. Ponudbe na upravništvu. 41 2—1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 235

Čeljarski učence, 14 let star, se sprejme pri Juriju Žunko, Zgornje Radvanje pri Mariboru. 29 3—1

Kuharica za župnišče, ki je pridna in zvesta in se vsaj nekaj malega razume na poljedelstvo, se takoj v službo sprejme. Kje, pove upravništvu. 38 2—1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.

Hladnikove nove pesmi

Šestnajst izbranih Marijinih pesmij

za mešan ali dvoglasni ženski zbor, op. 15. Elegantno tiskana nova izdaja za Marijine družbe enoglasno prirejena partitura in 20 glasov za pevke 5 K, posamezno: partit. 1 K, vsak glas 20 h.

Šestintrideset

49 3—1

Obhajilnih, presv. Reš. Telesa,

in Srca Jezusa pesmi, op. 39. za mešan, dvoglasni ženski zbor, partitura in 4 glasovi 4 K, posamezni glas po 40 h.

Dobi se v **Katoliški bukvarni** in pri **L. Schwentnerju** v Ljubljani in pri **skladatelju** v Novomestu, Dolenjsko.

Za sveti postni čas najbolj primerna molitvena knjiga

Marija žalostna Mati Božja.

Spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku.

VI. natis.

Obsega pouk o češčenju žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmij.

Vešana v polusnje 1 K 20 h., v usnje z zlato obrezo 2 K 40 h.

po pošti 20 kr. več.

Znesek se lahko pošlje v poštnih znamkah ali po poštni nakaznici.

Zahvala.

Prvo žrtev si je poiskala neizprosna smrt v urbanski župniji v novem letu v naši hiši Ker nam ni mogoče vsakemu posebej se zahvaliti, izrekamo tem potom za prisrčne in tolažljive izraze sočutja v boleznih in ob smrti našega preljubega sina, oziroma brata ter učenca

Jožef Korošec,

rojen v Desetincih župnije Sv. Urban,

kakor tudi veleč. duhovščini, ob enem slavnemu šolskemu vodstvu za mnogobrojno vdeležbo pri pogrebu našega preljubega sina k večnemu počitku; sploh za vse izkazano sočutje, izrekamo najiskrenejšo zahvalo vsem sosedom, sorodnikom, znancem in prijateljem.

Sv. Urban nad Ptujem, 22. pros. 1903.

Žalujoči ostali:Alojzij Korošec,
oče.Katarina Korošec,
mati.

Anton Korošec,

Alojzij Korošec,
brata.

Od škofijstva dovoljeno! * Se lahko da blagosloviti!

Šestinka prave velikosti. — Postavno zavarovano.

Veržice in zapestnice

s križevim potom

(Na veržici in zapestnici so vtisnjene vse postaje križevega pota) lepo, ukusno izdelane in so jako **po ceni**, posebno primerno za

darila

Priporoča in razpošilja edina založba na Spod. Štajerskem

tiskarna sv. Cirila

527

Maribor, Koroška cesta 5.

Oznanilo.

Na deželni sadjarski in viničarski šoli vršili se bodo v dobi od 2. do 14. marca t. l. sledeči pomladanski **poučni tečaji**:

1. vinogradarski in sadjarski tečaj za posestnike vinogradov in saoonosnikov, kakor tudi za druge prijatelje teh strok,

2. viničarski, sadjarski in cestarski tečaj.

V prvem tečaju tolmačilo se bode teoretično in praktično vse, kar je sedaj najvažnejše na polju teh strok. Drugega tečaja namen pa je ta, da se odgajajo viničarji in sadjarji odločno praktično.

Število vdeležencev za prvi tečaj omejeno je s 40 osebami. Mej temi so že tudi vračunjeni učitelji, katere pošilja c. kr. deželni šolski svet v ta tečaj. V drugi, to je viničarski in sadjarski tečaj sprejme se pa 20 vdeležencev.

Vdeleženci drugega to je viničarskega in sadjarskega tečaja dobivajo tudi podporo, ako so siromašni posestniki ali sinovi takih, ki so doma ali njih viničarji. Da so podpore potrebni, skazati se morajo s spričevalom od občine. Podpore se delijo le do te meje, kolikor je sredstev za te na razpolaganje.

Teoretični pouk se začne dne 2. marca ob 9. uri dopoldne. Viničarji in sadjarji naj se istega dne že ob 8. uri dop. tu snidejo. Škarje in nož naj vdeleženci obeh tečajev seboj prinesejo pa tudi lahko kupijo tako prav dobro orodje v zavodu.

Oglasiti se je treba radi vdeležbe enega ali drugega tečaja do 15. februarja t. l. in sicer pri podpisnem ravnateljstvu.

Ravnateljstvo deželne sadjarske in vinarske šole
v Mariboru.

30 2-3

Prostovoljna dražba.

V občini „Vukovski dol“ četrt ure od šentjakobske okr. ceste se bo prodal v četrtak, dne 5. febr. vinograd v najboljši legi ter brez trne uši, z malim sadonosnikom, viničarsko hišo s 3 sobami, gospodarskim poslopjem, lepo prešo, veliko kletjo, v kateri ima prostora 40 polovnjakov vina. Vsega skupaj je 5 orlov. Izklicna cena je 1000 gld. več se poizve pri g. Frideriku Zinauer pri Sv. Jakobu v Sl. gor.

39 2-2

**Katekizem
o zakonu**

ali

Navod

za katoliške zaročence in zakonske.

Priporoča

tiskarna Sv. Cirila
v Mariboru.**Vizitnice**

kuverte

s firmo

vsakojake vrste

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Išče se

dobrodoča gostilna

ali trgovina ali oboje skupaj. —
Naslov pove upravništvo. 47 2-1**Mlin se prodaja**

z novim orodjem, zraven 1 oral zemlje za 6400 K. Pripravno tudi za majhno trgovino z moko in špecerijskim blagom. Blizu sta dve tovarni in železnična postaja. Natanejeja pojasnila pri posestniku Janezu Širše, pod Prežinom št. 45, pošta Štore na Štajerskem. 2-1

Trgovina z železnino „MERKUR“**PETER MAJDIČ**

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega zeleza in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ilte železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelškega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

* Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo. *

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

S tužnim srcem naznanjamo podpisani v svoje in v imenu vseh sorodnikov, vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš preljubljeni in nepozabni soprog, oziroma oče, gospod

Ivan Pahernik,

veleposestnik v Vuhredu, prvi obč. svetovalec, načelnik cerkv. konkurenčnega odbora v Vuhredu, častni občan občin Vuhred, Janžev vrh, Sv. Anton, Ribnica, Laznica, Bergenthal, Lembah, častni ud prostov. požarne brambe v Vuhredu in bral. društva v Ribnici, veteranskega društva nadvojvoda Friderik v Mariboru, imejitelj srebrne zaslužne kolajne „Pro Ecclesia et Pontifice“ itd.

včeraj ob 1/4 10. uri zvečer po dolgi, mučni bolezni in po vsprejemu svetih zakramentov za umirajoče v 58. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Zemeljski ostanki blagega rajnega se bodo v sredo, dne 28. t. mes., ob 2. uri popol., v hiši žalosti slovesno blagoslovili ter prenesli v družinsko rakev na tukajšnjem pokopališču k večnemu počitku.

Maša zadušnica se bode brala v četrtek, dne 29. t. m., ob 8. uri zjutraj v tukajšnji župni cerkvi.

Vuhred, dne 27. prosinca 1903.

Fran Pahernik, Ivan Pahernik,
st. forest. vadn. učenec.
sinova.

Marija Pahernik roj. Robič,
soproga.

51 1—1

Častiti duhovščini priporočam

za svečnico

lepe voščene sveče

Jožef Dufek, Maribor,

Viktringhofove ulice 30.

Vabilo

na

občni zbor

„Hranil. in posojil. društva v Ptujju“

ki se vrši

v četrtek 12. svečana 1903, ob 10. uri dopol.

v zadružnih prostorih

45 2—1

po sledečem dnevnem redu:

1. Poročilo ravnateljstva o delovanju, računih in bilanci za XIX. poslovno leto (1902).

2. Poročilo nadzorstva glede računskega sklepa za leto 1902 in nasvet glede porabe čistega dobička; sklepanje o porabi čistega dobička.

3. Slučajnosti.

Če ob 10. uri ne bi prišlo zadostno število zadružnikov, vrši se drugi občni zbor ob 11. uri dopoldne pri vsakem številu navzočih zadružnikov v istih prostorih in po istem dnevnem redu.

V Ptujju, dne 20. prosinca 1903.

Ravnateljstvo.

Dolenjske Novice

nastopile so letos svoj 19. letnik ter izhajajo dvakrat na mesec v Novem mestu (Kranjsko). Kakor do sedaj tako bodo v bodoče donšale jako koristna in podučna berila o vseh gospodarskih stvareh ter tudi zanimive podlistke in novice. 31 3—1

Uljudno se torej vabijo vsi cenjeni kmetovalci, posebno še vinogradniki, naj se blagovolijo takoj naročiti s prvo številko, da bodo imeli ob koncu leta celotne gospodarske članke, kateri bodo posebno letos jako poučljivi.

Naročnina je za celo leto s poštnino vred 2 kroni, katera naj se pošlje na

upravnništvo „Dol. Novic“ v Novo mestu.

Dolenjske Novice

Svoji k svojim!

KONRAD SKAZA

Št. Ulrich, Gröden, Tirolsko.

Slovenska delavnica

za vsa cerkvena dela, od preč. gg. duhovnikov odlikovana, se pripo-roča za umetno izdelovanje: svetnikov, oltarjev, prižnij, križevih potov rezljanih (reljef) in na platno slikane v vsakem slogu in po mo-goče nizki ceni. Betlehemske jaslice s 15. rezljanimi podobami in 16. živali od 15 kron naprej. Umetno izdelane lurdске votline itd. — Za vsako poljubno podobo pošljem originalne fotografije mojih del, za ol-tarje originalne načrte. Za vsako slovensko naročilo čez 100 kron dam kot spomin umetno rezljano božje razpelo zastonj.

Za cenjena naročila prosim udani

525 12—6

Konrad Skaza.